

عنوان مقاله:

پیش بینی سازگاری زناشویی معلمان متأهل بر اساس الگوهای ارتباطی، تمایزیافتگی و مسئولیت پذیری

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رقیه قره باغی سرمد - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه پیام نور تهران جنوب، تهران، ایران

محمد اورکی - دانشیار رشته روانشناسی سلامت، دانشگاه پیام نور تهران جنوب، تهران، ایران

مهدیه رحمانیان - استادیار رشته روانشناسی، دانشگاه پیام نور تهران جنوب، تهران، ایران

فاطمه خرمیان - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پزشکی تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر با هدف پیش بینی سازگاری زناشویی معلمان متأهل بر اساس الگوهای ارتباطی، تمایزیافتگی و مسئولیت پذیری در شهرستان الیگودرز انجام گرفت. روش: روش پژوهش از نوع کاربردی و از نوع مطالعات همبستگی بود. جامعه آماری شامل کلیه معلمان زن متأهل شهرستان الیگودرز در سال تحصیلی 96-97 است که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای و با کمک فرمول کوکران تعداد 256 نفر از آنها به عنوان گروه نمونه انتخاب و مورد مطالعه قرار گرفتند. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه الگوهای ارتباطی کریستنسن و سالووی (1984)، پرسشنامه سازگاری زناشویی لاک-والاس (1959) مسئولیت پذیری گاف (1984) و پرسشنامه خودمتمایزسازی اسکورن و فرایدلندر (1988) می باشد. داده ها با استفاده از آزمون های آماری رگرسیون چند متغیره تحلیل شدند. یافته ها: نتایج نشان داد که الگوهای ارتباطی با ضریب بتای 0/131 و در سطح معناداری ($p=0/032$) و تمایزیافتگی با ضریب بتای 0/212 و در سطح معناداری ($p=0/001$) و مسئولیت پذیری با ضریب بتای 0/157 و در سطح معناداری ($p=0/010$) سازگاری زناشویی را پیش بینی کرده است. نتیجه گیری: از یافته های پژوهش می توان نتیجه گرفت که الگوهای ارتباطی، تمایزیافتگی و مسئولیت پذیری نقش بسزایی در پیش بینی سازگاری زناشویی دارند.

کلمات کلیدی:

سازگاری زناشویی، الگوهای ارتباطی، تمایزیافتگی، مسئولیت پذیری، معلمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140560>

